

Vraag nr. 18
van 21 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige leerovereenkomsten – Stand van zaken

In de loop van 1999 bleek dat de Franstalige leersecretarissen van het Institut pour la Formation des Petites et Moyennes Entreprises (IFPME), een instelling die ressorteert onder de Cocof (Commission Communautaire Française), sedert 1996 leerovereenkomsten afsloten met Vlaamse ondernemingshoofden.

Het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) had daartegen al enige tijd geprotesteerd en de raad van bestuur van het IFPME trok aanvankelijk het betrokken reglement in. Achteraf bleek evenwel dat er nieuwe contracten werden afgesloten.

De toenmalige regering zou onderzoeken hoe daar verder op zou kunnen worden gereageerd, aangezien vorming een gemeenschapsmaterie betreft. Juridische stappen werden niet uitgesloten.

Het is mij niet bekend of dit dossier door de vorige en/of de huidige regering nog verder werd opgevolgd en of er eventueel nog initiatieven terzake werden genomen.

Is de minister daarvan op de hoogte ?

Zijn er deze legislatuur nog meldingen geweest van activiteiten van het Institut pour la Formation des Petites et Moyennes Entreprises buiten Brussel ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger informeerde ik mij over de problematiek van de leerovereenkomsten die door Franstalige leersecretarissen in het Frans gesloten worden met ondernemingen die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied. De gesloten leerovereenkomsten ressorteren onder het IFPME, de Franstalige tegenhanger van het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) op het vlak van de vorming van zelfstandigen en KMO's.

Vooraf in de jaren 2000-2001 was het probleem acuut. Vandaar dat onder impuls van mijn voorganger, de heer Jaak Gabriels, werd aangedrongen op een advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT). Het protest van het VIZO

bij het IFPME had weliswaar geleid tot de intrekking van het reglement van 16 juni 1997, dat het mogelijk maakte dat elk ondernemingshoofd in Vlaanderen – waar dan ook gevestigd – een Franstalige leerovereenkomst sloot, op voorwaarde bijvoorbeeld dat de leerling cursus liep in een Franstalig Brussels vormingscentrum. In de praktijk evenwel wijzigde niets.

2. Op 8 februari 2002 gaf de VCT een advies. Dit stelt duidelijk dat leerovereenkomsten in het Frans gesloten met ondernemingen gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied, in strijd zijn met de bepalingen van het decreet van 19 juli 1973, dat het gebruik van de talen regelt voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers. Gevolg hiervan is dat deze leerovereenkomsten nietig zijn.

Naar aanleiding van de schriftelijke parlementaire vraag nr. 92 van 6 juni 2002 van de heer Jos De Meyer zegde mijn voorganger toe om de problematiek aan te kaarten bij de minister bevoegd voor het Franstalige IFPME. Dit zou gebeuren op basis van voormeld advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Mochten hier geen concrete afspraken uit voortvloeien, dan zou hij de leersecretarissen vragen om een concreet dossier op te maken ten behoeve van de Sociale Inspectie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 257 – red.*).

3. Deze voorzichtige aanpak heeft te maken met de gevoeligheid van het dossier.

Eerzijds staat het onomstotelijk vast dat de geschetste praktijken van de Franstalige leersecretarissen indruisen tegen de Grondwet en de taalwetgeving. De gesloten leerovereenkomsten zijn nietig krachtens de bepalingen van het decreet van 19 juli 1973, en zoals reeds vermeld is ook de Vaste Commissie voor Taaltoezicht deze mening toegedaan.

Anderzijds bleek het tot op heden onmogelijk een concreet dossier van inbreuken op te maken. Hoewel zij – ook vandaag nog – kennis hebben van een aanzienlijk aantal inbreuken, weigeren de leersecretarissen om bewijsstukken te bezorgen. De Sociale Inspectie kan uiteraard slechts optreden op basis van zeer concrete klachten. De leersecretarissen oordelen evenwel dat vooral de leerjongeren zelf het grootste slachtoffer zijn bij een vernietiging van de leerovereenkomsten. Door acties bij de ondernemingshoofden en de bijbehorende media-aandacht komt bovendien de gehele leertijd in

een slecht daglicht te staan. Zij bepleiten dan ook een voorafgaande uitputting van alle politieke middelen, pas nadien kan via de Sociale Inspectie hard worden opgetreden.

In de lijn van de voornemens van mijn voorganger heb ik een brief gericht aan mijn Waalse collega bevoegd voor het IFPME, om deze problematiek aan te kaarten. Kan dit niet leiden tot een bevredigende oplossing, dit is een stopzetting van de inbreuken, dan zullen we met de leersecretarissen gezamenlijk naar de Sociale Inspectie gaan, en dit op basis van concrete dossiers.